

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „KOROŠKI SLOVENEK“.
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

**Čist za politiko,
gospodarstvo in prosveto**

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.
Stane četrtletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrtletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—

Celovski zmaj.

Na celovškem novem trgu stoji spomenik kamenitega zmaja in orjaka, ki vihiti gorjačo nad zmajevo glavo. Stara pravljica o postanku celovške naselbine mu je vsebina in nedvomno je največji kras glavnega mesta. Ta kameniti spomenik postaja danes nekak simbol divje borbe, ki se započenja za dušo koroškega prebivalstva. Zmaj, to je ona pogubna miselnost, ki je pol stoletja ustrahovala deželno in njeno ljudstvo, orjak pa napoveduje pričetek nove dobe.

Pred dobrim pol stoletjem je narodom stare monarhije zacvetela svoboda demokracije. Tedaj je koroški zmaj prvič dvignil svojo glavo in zazijal s strašnim žrelom. V deželi so nastopili Nemci znanih imen in se zakleli, da vodijo svoj narod do popolne zunanje premoči, posesti in politične veljave. V prvo so napovedali boj Cerkev, nato je veljala parola proti deželni aristokraciji. Dočim se je Cerkev odločno postavila v bran, je klonila deželna aristokracija v zavesti samokrivde in bila demokratizirana, njena oblast in oblastnost pa je prešla v roke k „naciji“ dozorelega naroda. Ob tej zmagi so se svobodnjaški Nemci zavedli svoje moči in v samoljubju in samodopadenju proglasili nacionalno ošabnost in nadutost za svoja glavna nacionalna trumfa.

V objemu bolehnega samoljubja so v tistih usodnih letih napovedali neizprosno borbo slovenskemu sosеду v deželi. V slepi strasti so mu kratkomalo odrekli vsako življensko upravičenost in mu milostno prisodili vlogo hlapcev in sužnjev.

To je bilo za časa Einspielerja in Janežiča, ko je naš rod nastopil trnjevo pot zapostavljanja in zatiranja. Slovenski jezik in slovenska zemlja, ta dragocena zaklada mladega naroda, sta bila od tiste usodne dobe naprej stalno ogrožena. Nemški jezik je zadobil naglašeno nacionalni pomen in postal najbrutalnejše orožje nacionalne oholosti. Odtlej ni več služil duhu, lepoti, bratstvu, marveč je postal orodje zaničevanja, onečaščenja in nacionalnega sovraštva. Ponižali so ga v sredstvo nekulturnega raznarodovanja, slovenščina pa se je umikala iz vsega javnega življenja nazaj v preproste kmečke domove in vaške cerkvice. Z oblastno jezikovno politiko so tedanji Nemci ustvarjali umeten razdor med Slovenci na Koroškem in njihovim materinskim narodom, onemogočali njune kulturne in duševne stike, ovirali njuno enotno rast. Nedolžno našo deco so že v prvih šolskih njenih letih zastrupljali s strupom sovraštva, nacionalna nemška politika in vzgoja sta v gnilem sporazumu začela izrabljati rastoče mlade duše v ozkosrčne nacionalne namene in jim kradla spoštovanje in vero v njihov lastni narod. Divjo borbo so hoteli zanesti tudi na sveta cerkvena tla in ko se jim je zoperstavila slovenska duhovščina, so jo proglasili za nacionalno in veleizdajalsko. Naše ljudstvo so tehtali po njegovem številu in da tehtnica njegove veljave ne bi množila, so število še umetno zmanjševali in krčili dotlej, da so leta 1933 našli komaj še borih petnajst tisoč Slovencev. V dobi popolne politične demokracije je slovenska manjšina ostala Nemcem le še zanimiva računaska naloga brez vsake nadaljne važnosti. Tako so dozorela leta svetovne vojne in sledečih brambnih bojev z vso svojo grozoto in strahoto, prava Golgota koroških Slovencev.

V tem razdobju je dokazal naš rod svojo slovensko nprav in veličino zdrave narodne zavesti. V tisočletju preprostega bogovdanega življenja je doživel skrivnost vezi s svojo govorico in svojo zemljo, doživel predvsem skrivnost vezi Boga z narodom. Prezdrav in premočan je zato ostal, da bi se predajal obupu kljub toliki zunanji premoči in tolikem sovraštvu. Ni segel do danes po iredentizmu, ker mu je do danes dana modrost, da bi bila z nacionalnim sovraštvom izsiljena kulturna

svoboda in enakopravnost le svoboda in enakopravnost nasilja in zato le težko in prehodno vzdržna. Ni rod segel tudi ne po nacionalnih krivicah, ker je dobro vedel, da s tem povzroča le novo, pomnoženo krivico. Ponižan in teptan je ohranjal ravnovesje v veri, da ob potrpljenju in goli obrambi gre mimo tudi ta težka preikušnja usode.

Danes pa smo na pragu nove dobe. Državna vlada napoveduje prelom z oblastnim liberalizmom, ki je kot pošastna zmija ustrahoval nekoč staro monarhijo in do slednjega strašil še v novi državi. Kljub napovedi preloma pa v deželi še ni enakopravnosti manjšine z večinskim narodom, naše šole so ostale do danes raznarodovalnice

naše uboge mladine, mnogi možje starega duha ostajajo tudi ob novih prilikah napram nam enako ozkosrčni. Zmaj na celovškem trgu še vedno zija in grozi, da požre dozdevni plen v svoje nenasitno žrelo. Redki in tihi so še glasovi, ki napovedujejo novo dobo tudi v deželi, v mnogih od nas je strah, da se pošast dvigne z novimi silami in zabruha še hujše sovraštvo. Pa mi danes lažje verujemo v zakone življenja: moč nemškega nacionalizma je izčrpana, sile nemškega koroškega liberalizma izrabljene. In mi bolj kot kedaj verujemo: pride dan, ko klone pošast z razbito glavo k tlom. Tedaj napoči doba svobodnejšega slovenskega življenja na Koroškem, tedaj pride doba naše plemenitejše in vzvišenejše narodne zavesti!

Solidnost na znotraj in zunaj.

Iz inozemskih listov zveni v poročilih o notranje-političnem položaju v Avstriji bojazen, da v državi še dolgo ne pride do ustaljenosti. Bojazen temelji na domnevi, da mora priti slejkoprej do načelnega razčiščenja v vladni skupini, t. j. med krščanskimi socialci in voditelji Heimatschutza. Slednji je do zadnjega stal na izrazito fašističnem stališču. V najnovejšem času pa je v njegovih prvih vrstah doznati preokret v prilogo notranji solidnosti. Zvezni voditelj Heimatschutza Starhemberg je o priliki proslave spomina junaškega branitelja pred Turki, meniha Marka d'Aviano izgovoril sledeče načelne besede:

„Priznavamo se k Avstriji in katoliški veri, ker sta to dva nerazdružljiva pojma. Katoliški nauk urejuje nacionalizem, da ne zaide v materialistične oblike in ne služi izključno sebi, marveč vsemu svetu. Zato stojimo nacionalno zavedni Avstrijci na tleh katoliškega prepričanja in na stališču, da je v smislu nadnaravnega reda, če so člani enega naroda narodno zavedni in iz te svoje zavednosti izvajajo svoje dolžnosti napram narodu. Stojimo na stališču, da je proti temu nadnaravnemu redu, če hoče kak narod postati velik na račun naroda-soseda ali če je mnenja, da so drugi narodi manjvredni in se jih zato lahko zatira. Pot sporazuma z drugimi narodi in drugimi državami je naša pot v bodočnost.“

To so jasne besede voditelja avstrijskega Heimatschutza. Svoječasna načelna izjava grofa Thurna v Žitari vasi k slovenskemu vprašanju na

Koroškem najde v njih polno potrdilo. Želeti bi še bilo, da postanejo last tudi ostalih voditeljev Heimatschutza v deželi.

Znakom notranje konsolidacije se pridružujejo množični znaki tudi zunanje utrditve položaja. To potrjuje kanclerjeva izjava dopisniku nekega ženevskega lista: „Malo število nezadovoljnih v državi ni več v stanu resno ogroziti obstoj naše države. V kolikor je možno vmešavanje od zunaj, smo prepričani, da odpade z dokazom, da hočemo sodelovati z vsemi, na neodvisnosti Avstrije zainteresiranimi državami. Smo proti enostranskim pogodbam, ker so nevarne in praktično neizvedljive. V tem smislu so sklenjene tudi vse doslej veljavne pogodbe nove Avstrije.“

Mednarodna javnost si je pod vplivom kanclerjevega nastopa v Ženevi prisvojila mnenje, da morajo za neodvisnost Avstrije jamčiti poleg Italije vse sosednje države. Francija je na tem, da ublaži nasprotstvo med Jugoslavijo in Italijo in ju združi v enotno nastopanje v avstrijskem vprašanju. Ker bo nadalje avstrijska vlada v kratkem razpustila vse monarhistične organizacije v državi in tako odstranila glavno zapreko pristranskih odnošajev med Avstrijo in Jugoslavijo, je upati, da se tudi Nemčija ne bo več dolgo upirala dejstvu, da je Avstrija samostojna in neodvisna država. S tem bi bili dani glavni predpogoji za veliko predstoječe notranje delo reorganizacije postavadajnih in upravnih ustanov v državi in deželi.

Zadnja pot dveh avstrijskih kanclerjev. To nedeljo bodo prepeljali trupli kanclerjev dr. Seipla in dr. Dollfussa z dunajskega centralnega pokopališča oziroma pokopališča v Hietzingu najprej v Štefanovo stolnico in nato po slovesnih cerkvenih obredih blagoslavljanja v posebno cerkev, ki je bila sezidana v spomin obeh kanclerjev. Hkrati se po državi zbira za Dollfussov spomenik, ki naj bo po načrtu zveznega vodje domovinske fronte nekak avstrijski narodni spomenik.

Italija — vojaški tabor. Fašistični ministrski svet je sredi septembra sklenil vojaško vzgojo vsega naroda. Po njegovem mnenju je ta vzgoja kos narodne vzgoje. Mladina se bo vežbala v obveznih mladovojaških organizacijah, mladeničem je obvezna služba v narodni milici, kratkoročne vojaške vaje so obvezne za vse italijanske može tudi po aktivni službi. Za dijaštvo srednjih in visokih šol so uvedeni obvezni vojaški tečajji. — Ta sklep ne bo ostal brez posledic za ostale države, ker v vojaškem pogledu tudi doslej niso nikakor hotele zaostajati za Italijo. Tako bo končno ves svet en sam vojaški tabor.

„Ena država, en narod, ena cerkev“ je geslo protestantovskega škofa Müllerja, Hitlerjevega zaupnika. On skuša združiti vse cerkve v Nemčiji v eno državno cerkev. „Kar mi hočemo, je nemška cerkev brez Rima,“ je izjavil v svojem zadnjem govoru v Hannoverju. Katoličani ga od vsega začetka odločno odklanjajo, pa tudi protestantovske verske občine stojijo v pretežni večini v takozvani „verski zvezi“ in nočejo ničesar slišati o podreditvi svoje cerkve državi.

Poljska je umaknila svoj manjšinski predlog. Poljski zunanji minister je v Ženevi predlagal, naj se manjšinska zaščita razširi na manjšine v vseh državah, ki so članice Zveze narodov. S predlogom je naletel na hud odpor prj državah, ki jih mirovna pogodba ne stavlja glede ravnanja z narodnimi manjšinami pod nadzorstvo veze narodov. Poljski zastopnik je nato svoj predlog umaknil s pripombo, da Poljska tega vprašanja tudi zana prej ne bo zgubila z vidika.

Sovjeti so dosegli svoj cilj. Na zasedanju Zveze narodov je bila sovjetska Rusija na francoski predlog sprejeta za članico. Zanj je glasovalo 39 držav, proti 3, 7 se je odtegnilo glasovanju. Ko so sovjetski zastopniki zasedli pripravljene sedeže,

zadržanje ostro obsojamo. — Do danes pri nas tudi še ni urejeno vprašanje občinskega predstojnika. Sedanji župan je bil izvoljen s pomočjo socialističnega glasu in po razveljavitvi socialističnih mandatov je postala njegova izvolitev neveljavna. Želimo, da oblast čimprej ukrene potrebno in občini imenuje komisarja. — V občini imamo domovinsko fronto pod vodstvom g. Miloniga, nadučitelja Huberja in posestnika Lorenca Kramarja. Šteje že nad 150 članov, ki so večinoma Slovenci. Njeni voditelji uživajo zaupanje ljudstva, četudi se jim od gotove strani, ki po svojem uradnem značaju nikakor k temu ni upravičena, delajo težkoče. Da ima fronta hvaležen delokrog, kažejo prilike izza julijske revolte, ko tudi v naši občini ni bilo vse v redu. Pri maši-zadušnici po rajnem kanclerju je bilo povsem očito, kateri so pri nas res zanesljivi državljani. Čudimo se še, da se ne napravi reda med člani „Ortswehra“, da bi zamogel poslovati kot pravi varnostni organ države in njene vlade.

Galicija. V nedeljo dne 16. t. m. smo blagoslovili novo motorno brizgalno, ki si jo je nabavila naša gasilska organizacija. Popoldne ob 2. uri smo se zbrali pred gasilnim domom, kjer so č. g. župnik izvršili cerkvene obrede. Nato je pozdravil navzoče načelnik gasilnega društva Pongrac Mochar in se zahvalil dobrotnikom za velikodušne darove. Omenil je, da sta botra nove motorke, g. Pavl Meisterl in njegova žena darovala znatno svoto 200 šil. Občani pa bodo vedeli ceniti tudi njegovo velikodušnost, ker je z lastnim znatnim darom omogočil nabavo prepotrebne brizgalnice. Po blagoslovljanju se je vršila pri Kramarju gasilska veselica, ki je dala društvu 700 šil. čistega dobička. Polovico kupne svote je bilo krite iz deželne subvencije. S to in z darovi dobrotnikov je prešla motorka v neomejeno last gasilskega društva. Želimo, da bodo gasilci sedaj še uspešnejše delovali v blagor občini in občanom!

Šmihel pri Pliberku. (Razno.) Nekam leni smo postali Šmihelci z dopisovanjem v naš list. Pa zato danes nekaj v dokaz naše zopetne marljivosti. Skoro dva meseca je poteklo, odkar smo imeli veselo svatovščino. Podjetni trgovec Hanzej Hainz iz Gonovec je peljal pred oltar brhko Rudolfovo Vido. Nevesta je bila vselej vneta pevka in igralka na našem odru. Zbor Gorotan ji je na slovesni dan zapel par lepih pesmi v pozdrav in sicer na domu in pri Šercerju. Škoda le, da smo se morali po osmi uri raziti, ker je to bilo ravno v dneh revolte. Mlademu paru iskrene častitke v novo življensko pot! — Naša godba je oba dneva pliberskega jarmarka svirala in žela splošno priznanje. Ob njenem vzornem nastopu imamo zadoščenje vsi, ker je ob sviranju naših fantov uspeh pliberskega jarmaka samo povečan. — Naš občinski tajnik si je postavno vzel 14dnevni dopust in jo je kljub hladnemu vremenu popihal k svojim dunajskim sorodnikom. Zato bo Gorotan počival do njegovega prihoda.

Rinkole. (Razno.) Poročali smo že, da je vsled strele pogorelo Perdušovo gospodarsko poslopje. Posestnik je sedaj postavil novo, prostornejše poslopje, ki dokaj krasi vaško lice. — Z letino je bolj klaverno. Več posestnikov je pridelalo komaj seme. Kje pa je kruh? Sadjar je dovolj in bo letos dosti mošta. — V četrtek so prišli med nas priljubljeni rojak č. g. Sadjak na vsakoletni dopust. Že dolgo smo se jih veselili. Spet bo veselo po večerih v njihovi družbi. — Kos je povabil štorkljo v svate, res je prišla in se za povabilo lepo oddolžila z majhnim fantom tudi kosom. Čestitamo!

Libuče. Umrli je mož, tako lahko rečemo, ko smo spremili Železnikovega očeta, Leopolda Obletana, na libuško pokopališče. Bil je res mož, značaj in si je ohranil svežest in vedrino duha do visoke starosti, ki jo je dosegel, 75 let. Kadarkoli je bilo treba, se je postavil za resnico in pravico. Zato je užival tudi spoštovanje in zaupanje sorojakov in soobčanov. Bil je dolga leta odbornik libuške občine in načelnik krajnega šolskega sveta. Tudi kot odbornik občine ni bil med kimovci, ampak se je vedno, kadar je bilo treba, oglasil k besedi v interesu občine in naše stvari. Doma pa je bil priden in delaven od zore do mraka, čisto do groba. Ohranimo mu tedaj trajen in časten spomin!

Loče nad Baškim jezerom (Poroka). Veselje je vladalo na Ižnikovem domu, ko je mladi gospodar Jozej pripeljal svojo izvoljenko pridno Marijo Robič pd. Jaklnovo iz Spodnjega Dobja kot nevesto. 10. sept. sta obhajala dan slovesne poroke s sv. mašo v podružnici v Rutah. Mojei in Jozej, bodita neomajena stebra krščanske in slovenske družine na Ižnikovem domu! — Po starji šegi so dobniški

Warum kaufen Sie nicht geschälte Bananen?

Weil die Schale die Frucht rein und appetitlich erhält. Was die Schale für die Frucht, ist die Packung für Kathreiner. Verlangen Sie daher immer

Kathreiner

kur in Paketen!

fantje zapenjali „čistovcam“, pa Hojev Jozej je imel predober jezik, da bi Tevžej bil mu kos. Tako so rutarski fantje prav poceni odpeljali nevestino balo.

Drobiž. Septembersko poročilo dež. šolskega sveta navaja 81 imen učiteljev in učiteljic, ki so bili v juliju odpuščeni iz službe. Že prej je bilo odstavljenih 28 učnih moči, tako da znaša število odpuščenega učiteljstva 109 oseb. — Občina Škocijan v Podj. je imenovala kneza Štarhemberga za častnega občana. — Izdani bodo zlatniki za 100 šil. z državnim grbom. Novci z Dollfussovo sliko v vrednosti 2 šil. pridejo v oktobru v promet. — Z 1. oktobrom bodo uvedene na zveznih železnicah takozvane potovalne znamke. Železnica bo izdala posebne zvezke, v katere se bo pritrjevalo te znamke. Zvezki bodo numerirani in od časa do časa izžrebani s posebno nagrado. — Na seji okrajnih voditeljev domovinske fronte se je navedlo število 40.000 doslej v deželji v fronto u članjenih oseb. — Gasilski avto iz Smarjete pri Velikovcu je zadel ob obcestno drevo, voz je težko poškodovan, šofer lažje ranjen. — Peter Schumach, delavec na pliberski Thurnovi žagi, je padel z motornim kolesom in zadobil težke poškodbe. — 76 letnega železničarja v. p. Alojza Koschitza je napadel neznanec v gozdu med Metlovo in Kazazami ter mu izropal gotovino 2000 šil. Koschitz ima težke poškodbe, ropar doslej neznan. — Na Bistrici pri Zili je pri branjanju njive mlada kobila v hipni divjosti težko ranila ženo posestnika Blaža Pigneta.

NAŠA PROSVETA

V velikih dneh.

Nate, slovenska mladina Koroške, ki se pripravljate ob knjigi na bodoči poklic delavca za narodno dobrobit ali ki že sama služite kruh z žuljevo roko iz svete naše zemlje, so naslovljene te besede. Vzemi jih iskreno in resno, kot ti jih prinaša eden tvojih sovrstnikov.

V veliko, usodno dobo si se narodila. Širni svet okoli tebe je iz dosedanjih miselnih zmot in življenskih blodenj na poti v zadnja pretiravanja fašističnih in komunističnih naziranj. Le redkokod v narodnih sveta živi dobra vera v bodočnost, vse preveč razbičane in razdvojene so duše ljudstev, zašlih v mračno, neprijazno sodobje.

Ti pa si otrok mladega, zdravega naroda. Usoda ga doslej ni razvajala in ne pomehkužila. Ob dobrih svojih voditeljih izza stoletja je dobro znal varovati najdražjo svetinjo svoje slovenske duše: zvestobo Bogu in narodu. Skrivnost stoletnega narodnega trpljenja je v tej dvojni zvestobi, ob tej zvestobi so padala in vstajala slovenska srca Koroške, zanjo so krvaveli zvesti sinovi in hčere, zanjo se ob pomanjkanju in tujem zasmehu borili v trdi borbi tvoji očetje in matere.

Danes je na tebi, slovenska mladina Koroške, da pokažeš, ali si vredna velikih svojih prednikov in ali si res sad s krvjo molitve in trpljenja prepajane naše zemlje! Sedanja leta ti izročajo dra-

goceno dediščino tvojih očetov in mater: vzvišena vzora Boga in naroda. Naj te ta doba ne najde malodušne ali ozkosrčne, ne lahkoverne ali lahkomiseljne! Odločno in brezkompromisno dokaži v svojem zasebnem življenju in javnem delovanju, da se znaš i ti dobro boriti za zlata ideala svojega naroda in da si pripravljena zanj žrtvovati vse, kar imaš, če treba tudi svoje življenje.

Temne sence vstajajo okoli tebe. Tujerodna organizacija te vabi v svoje vrste, usoda ti ne bo morda prizanesla niti z razočaranjem iz naših lastnih vrst. Ob tej kratkovidnosti in oni zapeljivosti nosi v svojem srcu vero, da boš zamogla dobro varovati svojo in svojega ljudstva bodočnost edino in izključno ob zvestobi do vzvišenih vzorov, ki sta svetila kot svetla zvezda vodnica v narodovih najtemnejših urah. Le tako se v tebi dopolni čudež slovenske duše: zmaga idealizma mladega naroda. ro.

Pevskim zborom! V zadnjih letih ste v večjih in manjših koncertih dokazali, koliko je v našem rodu še tiste skrivnostne sile, ki odlikuje mlad, svež narod. Iz prvotnih petih malih zborov se je v kratki dobi razvila mogočna pevska armada petdesetih zborov in tisočih pevcev. Ta silni pevski razmah ne sme biti samo prehodnega značaja in to bodi tudi vaša skrb zanaprej. Še dolgo se naše ljudstvo ni naveličalo lepe slovenske melodije, z še podvojenim veseljem bo poslušalo vaše ubrano petje. Zato, zbori, začnite z rednimi pevskimi vajami, vztrajno se urite v dobrem prednašanju lepe naše melodije in vežbajte v dobri pevski disciplini. Narod vam bo spet in spet izkazoval svojo hvaležnost za lepe urice srčnega veselja ob vaših manjših in večjih nastopih. — Osrednji pevski referent.

Št. Jakob v Rožu. (Poziv starišem.) Društveni odbor naznanja starišem šoloobveznih otrok, da prične v smislu rešitve prošnje na deželno vlado, ki jo je S. K. S. Z. vložila v zadevi jezikovnih slovenskih tečajev za vsa društva in je bila povoljno rešena s števil. 69.308/III LSCHR 33, z zasebnimi vajami slovenščine in sicer z dnem 30. septembra v Narodni šoli v Št. Petru. Stariši, ki bi radi pošiljali svoje otroke v ta tečaj, naj jih prijavi v nedeljo 30. t. m. dopoldne v Narodni šoli. Vaje so brezplačne.

GOSPODARSKI VESTNIK

Nazaj k staremu.

Oči razumnih gospodarjev danes niso več uprle na izkupiček pridelkov na trgu v mestu, marveč na kmetijo, da se jo uravna tako, da nudi čim največ za prehrano in obleko družinskih članov. V časih denarnega pomanjkanja se je treba previdno umakniti nazaj na kmetijo in seči po načinu kmetovanja, ki za sedanje moderne razmere izgleda nov, pa je star in preizkušen že po naših prednikih. Mnogi kmetje so že prišli do novega gledanja kmetijskega gospodarjenja, o čemer pričajo pomnožene setve lanu in konoplje ter povečani nasadi sončnic in bučnic, drugi gospodarji pa še oklevajo in se ne morejo odločiti. Prvim v potrdilo in drugim v pomislek sledeče vrstice.

Denarja je čimdalje manj. Ni kritja za gospodarske stroške poprav, obresti, plač, gnojil, semen, za sredstva za zatiranje škodljivcev, krmo i. dr. Zato velja danes glavno pravilo: Znižaj gospodarske stroške, kakor le moreš, da kmetija ne trpi! Kar moreš, popravi orodja doma, ne investiraj novega denarja in zadovolji se v tem času z dosedanjimi gospodarskimi napravami, četudi bi bile moderne boljše in prikladnejše. Kogar tlačijo obresti, stori dobro, če raje proda za leto ali dve večji del živine in plača dolgove, kot pa da mora gledati, kako mu zarubijo zadnje živinče. Čim raznovrstnejše je danes kmetijsko gospodarstvo, tem manjši je riziko nizkih cen in premalega izkupička. V dobro vodeno sodobno kmetijsko gospodarstvo spadajo vse njegove panoge, ne izvzemši sadjarstva, vrtnarstva, kurjereje, čebelarstva i. dr. Domači gnoj postaja v času denarnega pomanjkanja zlata vreden za vsakogar, ki zna ceniti njegov pomen za kmetovanje. Kar velja za pridelke, ki služijo hrani in obleki družinskih članov, velja v isti meri za krmo živini in gnojenje rastlinstvu. Prideluj največ ko mogoče svoje krme in ta bodi tečna in dobra, zato pomnoži deteljšča, izboljšaj travnike, ne podcenjuj planinske in gozdne paše. Končno uvedi pametno štednjo tudi v domače gospodarstvo in če primanjkuje celo že male gotovine za bencin, elektriko in razna

